

Actie boycot (kunst)mest

Voor de akkerbouw zie ik duidelijk slechts één actiepunten: alle neuzen moeten dezelfde kant uit. Dus allemaal strijden voor hetzelfde doel: verhoging van de graanprijs tot het niveau van 1984, namelijk 22 tot 23 cent per kilo. De bereidheid onder de akkerbouwers om mee te doen, moet minimaal 80 procent zijn. Wordt dat niet bereikt, dan is de akkerbouw het blijkbaar met het beleid eens.

Als dwangmiddel om de situatie in de akkerbouw te verbeteren, zie ik een boycot van (kunst)mest. Elk ander protest heeft tot nu toe niets opgeleverd. Blokkades van fabrieken of handelshuizen, winkels of anderen, leveren alleen schadeclaims op.

De minister onder druk zetten door het niet invullen van formulieren helpt niet, en hij kan boetes opleggen. Publieksvriendelijke acties helpen even, het effect ebt weg en beleidsmakers lachen hierom.

In mijn (kunst)mest actieplan gebruiken akkerbouwers geen dierlijke mest. Tevens passen ze geen enkele andere vorm van bemesting op hun gewassen toe. Dit, totdat de minister zwart op wit iets doet aan de (graan)prijsvorming. Voorafgaand aan deze actie moeten alle akkerbouwers in Nederland persoonlijk benaderd worden.

De voordelen van dit plan zijn dat het de minister direct raakt, dat zijn mestbeleid in het honderd loopt en dat hij in Brussel bakzeil haalt. Andere sectoren ondervinden dat zij de akkerbouw nodig hebben en dat de akkerbouw niet alleen dient als een goedkope leverancier van grondstoffen en goedkope afnemer van afvalstoffen. Men kan ons niet straffen door heffingen, boetes en dwangsommen op te leggen. En ook voor het milieu is de actie gunstig. Wij kunnen altijd repareren bij succes.

Er hoeven geen producten vernietigd te worden. Het belangrijkste is dat deze actie meteen productiebeperkingen meebrengt die prijsopdrijvend werkt. Daardoor kost het ons waarschijnlijk geen inkomen.

Wim Kroon, akkerbouwer in Midlum

Hoezo milieuprobleem?

Ik heb onderzoek gedaan naar de productie aan mineralen van een veel in Nederland voorkomende soort: namelijk de mens. Van deze soort zijn er 16 miljoen en die produceren per persoon per jaar ongeveer 600 kilo feces en urine. In deze uitwerpselen zit 7,3 kilo stikstof, 3,7 kilo fosfaat en 3,6 kilo kali. Dit komt neer op 117.000.000 kilo stikstof, 35.520.000 kilo fosfaat en 34.560.000 kilo kali.

Natuurlijk zullen wij onze behoeften kwijt moeten, maar de vraag is waar blijft dit spul? De stikstof gaat door middel van bacteriële processen en beluchting de lucht in. De fosfaat en kali worden in slakken verwerkt en gebruikt voor de fundering van wegen. Deze waardevolle minerale voedingsstoffen behoren terug in de kringloop te worden gebracht.

In de veehouderij wordt een geweldige prestatie neergezet door de reststoffen, uit onder andere de suiker- en aardappelindustrie, denk hierbij aan bietenpulp, aardappelvezels, te verwerken tot waardevolle voedingsmiddelen. Deze voedingsmiddelen worden voor een groot gedeelte geëxporteerd waarmee de mineralen worden afgevoerd.

De mest die op de boerderijen wordt geproduceerd, is broodnodig voor instandhouding van de bodemvruchtbaarheid. Onze zuiderburen gaan hier ook zeer vreemd mee om. Wat nu volgt is geen Belgenmop. De Belgen hebben een schip met mest geëxporteerd naar Rusland, dus weg met de mineralen. In de haven van Antwerpen wordt uit Afrika 400.000 ton fosfaat geïmporteerd. Terwijl in Afrika 530 miljoen hectare landbouwgrond schreeuwt om fosfaat.

Wat is hiervan de logica? De wil moet er zijn om dingen te veranderen om tot een duurzame, zoveel mogelijk gesloten mineralenkringloop te komen. We hebben nog prachtig mooie oplossingen voor ons liggen.

Theo Mulder, Kollumerzwaag

Reacties welkom

Boerderij stelt reacties op artikelen op prijs. U bent het niet eens met wat u heeft gelezen? Of juist wel, maar u wilt er nog iets over kwijt? Schrijf het op en verstuur het per post, fax of e-mail (voor informatie zie colofon hiernaast). Heel waardevol vindt *Boerderij* ook een spontane reactie op zomaar iets dat u ter harte gaat. Voor deze rubriek gelden wel spelregels. Zo moeten brieven duidelijk ondertekend zijn en voorzien van een juist adres. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren of te bekorten.